

SOM I SEREM PARAULES

Manifest de les Trobades 2019

escola
valenciana
FEDERACIÓ
D'ASSOCIACIONS
PER LA LLENGUA

Enguany, l'eslògan de les Trobades de la Federació Escola Valenciana és "Som i serem paraules", en homenatge al lexicògraf i activista cultural **Francesc Ferrer i Pastor**. Fa més de 50 anys, Ferrer i Pastor va publicar un diccionari, el famós diccionari blanc i blau, gràcies al qual recuperarem el valencià genuí que havia caigut en desús després de molts anys de manca de polítiques lingüístiques de les institucions valencianes i, sobretot, perquè la nostra llengua no s'ensenyava ni era vehicle d'aprenentatge. Encara és un diccionari molt útil que cap en la palma d'una mà; sempre a l'abast per triar, a les aules, la

paraula més idònia; al calaix més proper, per usar-lo a mitjan redacció; obert, a l'atzar, de bat a bat, per oferir el seu tresor. Ferrer i Pastor ha estat un artesà que ha rescatat les paraules de l'oblit.

Els cartells de les Trobades 2019 es visten amb els seus colors i incorporen un vaixell de paper, amb el logo d'Escola Valenciana. La nostra entitat continuarà el viatge en què s'embarcà Francesc Ferrer i Pastor. Navegarem, potser, amb dies de mala mar, però sabem que comptem amb la vitalitat dels bons vents de milers de mares i pares, de xiquets i xiquetes, de comunitats educatives, que han escollit el valencià com a llengua d'aprenentatge. És un model educatiu arrelat, ara, en el plurilingüisme i la multiculturalitat, i inspirat en els grans corrents pedagògics que busquen respostes per als reptes socials del segle XXI.

Aquest model educatiu, basat en l'ensenyament en valencià, ha demostrat ser un model d'èxit, perquè, després de més de 30 anys d'aplicació de la Llei d'Ús i Ensenyament en Valencià de 1983, generacions d'alumnes han aconseguit un nivell òptim de competència lingüística, tant en castellà com en valencià, i han tingut un rendiment curricular exemplar. Els bons resultats d'aquesta experiència educativa han constituït l'espenta d'eixida de l'actual llei de plurilingüisme, la qual, interpretant l'elecció dels consells escolars, assenjala un increment global dels programes vehiculats en valencià del 30 % al 52 %, amb la incorporació d'una llengua estrangera.

A pesar d'això, es tractaria d'un percentatge baix en un sistema educatiu que ha de ser l'espill de la diversitat lingüística i cultural d'un país que l'ha de valorar, cultivar i fomentar, com un patrimoni compartit entre els valencians i les valencianes, sense fronteres interiors, sense excepcions aïllacionistes, sense prejudicis monolingües. En aquest sentit, necessitem una llei d'igualtat lingüística que siga el marc normatiu que acabe amb les discriminacions, que supere tants recels infundats, que ens cohesione territorialment, que desintoxique la convivència entre les comunitats lingüístiques. En definitiva, que siga un estímul positiu de l'ús social del valencià.

Al nostre parer, la primera iniciativa que ha de sorgir d'aqueix marc d'igualtat lingüística ha de ser incloure la competència lingüística en l'Estatut de la Funció Pública Valenciana, perquè forme part de la caixa de ferramentes del funcionariat que treballa en les nostres administracions. El coneixement instrumental de llengües és un ingredient inseparable de la qualitat en la prestació de serveis públics i un factor que millora l'atenció personal als seus usuaris i a les seues usuàries.

Per treballar per la igualtat lingüística, haurem de fer els passos necessaris per a corregir els efectes col·laterals negatius de la Llei Orgànica de Millora de la Qualitat Educativa (LOMCE), legislada al parlament espanyol durant l'època de majories conservadores. La LOMCE no sols arbitra un sostre de creixement baix per a les llengües cooficials, sinó que és una llei que mercantilitza l'educació, la degrada. A més, és marcadament retrògrada, perquè s'ha negat a estar a l'altura dels grans reptes socials del segle XXI i, en definitiva, vulnera un segment ampli de marcs legislatius i jurídics actuals, entre els quals trobem el dret constitucional que atorga idèntiques oportunitats al conjunt de la ciutadania. La LOMCE evita ser un model educatiu integrador, és segregador. La LOMCE fuig d'alimentar-se dels valors humanístics de progrés social, com la igualtat de gènere, la societat del coneixement, la cooperació i no la competitivitat, el raonament constructiu, els valors mediambientals, el respecte i no la intransigència, el pes de les paraules en l'aprenentatge de la vida.

Per tal de fer realitat l'escola que volem, l'educació que necessitem, caldria reivindicar, també, un finançament autonòmic més just.

Acosta't a la Ribera és una guia il·lustrada per conèixer a fons la comarca i els seus atractius patrimonials i naturals. A partir d'una fitxa amb les dades bàsiques que ens informen de cada població i la seua ubicació, presentem un text divulgatiu que inclou els vestigis arqueològics més importants, la trajectòria històrica local a grans trets i un passeig pels elements que hem considerat més interessants de cada municipi.

El llibre ha estat un encàrrec de la Coordinadora de Centres d'Ensenyament en Valencià de la Ribera – Escola Valenciana al seu autor, Vicent Climent Ferrando, i inicia una col·lecció titulada *Pertot*, la qual recollirà recursos educatius i guies per aprofundir en el seu coneixement.

